



Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2018. gada 29. novembrī
(OR. en)

14886/18

Starpiestāžu lieta:
2018/0073(CNS)

FISC 511
ECOFIN 1149
DIGIT 239

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Padome
K-jas dok. Nr.:	7420/18 FISC 151 ECOFIN 277 DIGIT 48 IA 78
Temats:	Priekšlikums – Padomes Direktīva par kopējo digitālo pakalpojumu nodokļa sistēmu attiecībā uz ieņēmumiem, ko rada konkrētu digitālo pakalpojumu sniegšana – vispārēja pieeja

Pielikumā ir pievienots prezidentvalsts kompromisa teksts attiecībā uz minēto priekšlikumu.

2018/0073 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

**par kopējo digitālo pakalpojumu nodokļa sistēmu attiecībā uz ieņēmumiem, ko rada
konkrētu digitālo pakalpojumu sniegšana**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,¹

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,²

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Pasaules ekonomika strauji digitalizējas, un tā rezultātā ir radušies jauni darījumdarbības modeļi. Digitālajiem uzņēmumiem ir raksturīgi tas, ka to darbība ir cieši saistīta ar internetu. Jo īpaši, digitālie darījumdarbības modeļi lielā mērā balstās uz spēju veikt darbības attālināti un ar ierobežotu fizisko klātbūtni vai bez tās, kā arī uz galalietotāju ieguldījumu vērtības radīšanā un nemateriālo aktīvu nozīmi.

¹ OV C , , lpp.

² OV C 367, 10.10.2018., 73.–77. lpp.

(2) Pašreizējie noteikumi uzņēmumu nodokļu jomā galvenokārt tika izstrādāti 20. gadsimtā un paredzēti tradicionālajiem uzņēmumiem. To pamatā ir ideja, ka nodokli uzliek tur, kur tiek radīta vērtība. Tomēr pašreizējo noteikumu piemērošana digitālajai ekonomikai ir radījusi nesaskaņotību starp vietu, kurā peļņai uzliek nodokli, un vietu, kurā tiek radīta vērtība, jo īpaši attiecībā uz darījumdarbības modeļiem, kas ir ļoti atkarīgi no lietotāju līdzdalības. Tāpēc ir kļuvis skaidrs, ka pašreizējie noteikumi uzņēmumu ienākumu nodokļu jomā, kas paredzēti, lai nodokli uzliktu digitālajā ekonomikā gūtajai peļņai, nav piemēroti un ir jāpārskata.

(3) Pārskatīšana ir svarīgs digitālā vienotā tirgus elements ³, ņemot vērā to, ka digitālajam vienotajam tirgum ir nepieciešams moderns un stabils digitālās ekonomikas nodokļu regulējums, kas stimulē inovāciju, novērš tirgus sadrumstalotību un dod iespēju visiem tā dalībniekiem gūt labumu no jaunās tirgus dinamikas saskaņā ar taisnīgiem un līdzsvarotiem nosacījumiem.

(4) Paziņojumā "Taisnīga un efektīva nodokļu sistēma Eiropas Savienībā digitālajam vienotajam tirgum" ⁴, ko pieņēma 2017. gada 21. septembrī, Komisija ir apzinājusi problēmas, ko digitālā ekonomika rada esošajiem nodokļu jomas noteikumiem, un apņēmas analizēt pieejamās politikas iespējas. Ekonomikas un finanšu padomes 2017. gada 5. decembra secinājumos ⁵ Komisija tika aicināta pieņemt priekšlikumus, ar ko reaģē uz problēmām, ko rada nodokļa uzlikšana peļņai digitālajā ekonomikā, vienlaikus ņemot vērā arī daudzu dalībvalstu pausto interesi par pagaidu pasākumiem, kas vērsti uz ieņēmumiem no digitālajām darbībām Savienībā, kas paliktu ārpus nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanas konvenciju piemērošanas jomas.

³ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai" (COM(2015) 192 final, 6.5.2015.).

⁴ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei "Taisnīga un efektīva nodokļu sistēma Eiropas Savienībā digitālajam vienotajam tirgum" (COM(2017) 547 final, 21.9.2017.).

⁵ Padomes secinājumi par digitālās ekonomikas peļņas nodokļu problēmu risināšanu (2017. gada 5. decembris) (FISC 346 ECOFIN 1092).

(5) Ņemot vērā to, ka nodokļu uzlikšana digitālajā ekonomikā ir globāla, ideālā pieeja būtu rast daudzpusēju, starptautisku risinājumu. Šā iemesla dēļ Komisija aktīvi iesaistās starptautiskajās debatēs. Pašlaik turpinās darbs ESAO. Tomēr progress starptautiskā līmenī ir grūti sasniedzams. Tāpēc tiek veikti pasākumi ar mērķi pielāgot uzņēmumu ienākuma nodokļu jomas noteikumus Savienības līmenī ⁶ un mudināt panākt vienošanās ar ārpussavienības jurisdikcijām ⁷ tā, lai uzņēmumu ienākuma nodokļu regulējumu var pielāgot jaunajiem digitālajiem darījumdarbības modeļiem.

(6) Gaidot šādu rīcību, kuras pieņemšana un īstenošana varētu prasīt laiku, dalībvalstis izjūt spiedienu rīkoties šajā jautājumā, ņemot vērā risku, ka šo valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes laika gaitā tiek ievērojami samazinātas. Dalībvalstu individuāli veikti un nesaskaņoti pasākumi var sadrumstalot vienoto tirgu un izkropļot konkurenci, kavējot jaunu digitālo risinājumu izstrādi un mazinot Savienības konkurētspēju kopumā. Tādēļ ir jāpieņem saskaņota pieeja attiecībā uz pagaidu risinājumu, kas ļaus mērķtiecīgi risināt šo jautājumu, kamēr tiks panākts visaptverošs risinājums.

(7) Ar šo pagaidu risinājumu būtu jāizveido kopējā digitālo pakalpojumu nodokļa sistēma attiecībā uz ieņēmumiem, ko rada konkrētu vienību sniegti konkrēti digitāli pakalpojumi. Tam vajadzētu būt vienkārši īstenojamam pasākumam, kas vērsts uz ieņēmumiem no tādu digitālo pakalpojumu sniegšanas, kuros lietotāji dod ievērojamu ieguldījumu vērtības radīšanas procesā. Šāds faktors (lietotāju radītā vērtība) veido arī pamatu rīcībai attiecībā uz noteikumiem uzņēmumu ienākuma nodokļu jomā.

(7.a) Ar šo direktīvu nebūtu jāliedz dalībvalstīm saglabāt vai ieviest nodokļus, nodevas vai maksas, ko – jo īpaši, ņemot vērā darbības jomu, funkciju un citas īpašas iezīmes – nevar raksturot kā līdzīgus digitālo pakalpojumu nodoklim (DPN), ar noteikumu, ka minētie nodokļi, nodevas un maksas neattiecas vienīgi uz digitāliem uzņēmumiem, bet tiek iekasēti no visiem nodokļa maksātājiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir digitāli vai nav.

⁶ Priekšlikums Padomes Direktīvai, ar ko paredz noteikumus par uzņēmumu ienākuma nodokļa uzlikšanu nozīmīgas digitālas klātbūtnes gadījumā (COM(2018) 147 final).

⁷ Komisijas ieteikums par uzņēmumu aplikšanu ar nodokli nozīmīgas digitālas klātbūtnes gadījumā (C(2018) 1650 final).

(8) Būtu jādefinē šādi DPN elementi: ar nodokli apliekamie ieņēmumi (kam uzliek nodokli), nodokļa maksātājs (kam tiek uzlikts nodoklis), nodokļa uzlikšanas vieta (kāda daļa no ieņēmumiem, kam uzliek nodokli, un kad tiek uzskatīta par tādu, kas iegūta dalībvalstī), nodokļa iekasējamība, aprēķins, likme un ar to saistītie pienākumi attiecībā uz nodokļa iekasēšanu un administratīvo sadarbību.

(9) DPN būtu jāpiemēro tikai ieņēmumiem, ko rada konkrētu digitālo pakalpojumu sniegšana. Digitālajiem pakalpojumiem vajadzētu būt tiem, kuri lielā mērā ir atkarīgi no lietotāju radītās vērtības. Nodoklis būtu jāuzliek ieņēmumiem, ko iegūst no lietotāju ieguldījuma apstrādes, nevis pašai lietotāju līdzdalībai.

(10) Jo īpaši, ar nodokli apliekamiem ieņēmumiem vajadzētu būt tiem ieņēmumiem, ko rada šādu pakalpojumu sniegšana: i) tādas reklāmas izvietošana digitālajā saskarnē, kas vērsta uz šīs saskarnes lietotājiem; ii) tādu daudzpusēju digitālo saskarņu nodrošināšana lietotājiem, kura ļauj lietotājiem atrast citus lietotājus un sazināties ar tiem un kura var arī atvieglot pakārtoto preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu tieši starp lietotājiem (dažreiz tos dēvē par "starpniecības pakalpojumiem"); un iii) tādu par lietotājiem savāktu datu pārdošana, kuri ģenerēti no lietotāju darbībām digitālajās saskarnēs. Ja no šādu pakalpojumu sniegšanas netiek gūti nekādi ieņēmumi, DPN saistības nebūtu jāpiemēro. Citi ieņēmumi, ko gūst vienība, kas sniedz šādus pakalpojumus, bet kas nav gūti tieši no šādas pakalpojumu sniegšanas, arī neietilpst nodokļa piemērošanas jomā.

(11) Pakalpojumus, kas izpaužas kā tādas klienta reklāmas izvietošana digitālajā saskarnē, kas vērsta uz šīs saskarnes lietotājiem, vajadzētu definēt, nevis atsaucoties uz to, kuram pieder digitālā saskarne, ar kuras starpniecību reklāma ir redzama lietotāja ierīcē, bet gan uz to, kura vienība ir atbildīga par reklāmas izvietšanu šajā saskarnē. Tas ir tādēļ, ka uzņēmumam, kurš klienta reklāmu izvietoj digitālajā saskarnē, vērtību rada lietotāju informācijas apmaiņa un lietotāju dati, ko parasti ņem vērā vietas noteikšanas nolūkā, neatkarīgi no tā, vai saskarne pieder pašam uzņēmumam vai trešajai personai, kura iznomā digitālo telpu, kurā tiks izvietota reklāma. Tomēr jāprecizē, ka gadījumos, kad reklāmas pakalpojuma sniedzējs un digitālās saskarnes īpašnieks ir dažādas vienības, nebūtu jāuzskata, ka pēdējais minētais ir sniedzis ar nodokli apliekamu pakalpojumu DPN vajadzībām. Tas ir tādēļ, lai izvairītos no iespējamās lavīnveida ietekmes un dubultas nodokļu uzlikšanas.

(12) Daudzpusējo digitālo saskarņu sniegtie pakalpojumi būtu jādefinē, atsaucoties uz to spēju ļaut lietotājiem atrast citus lietotājus un sazināties ar tiem. Daudzpusējo digitālo saskarņu atšķirības aspekts ir tāds, ka tās ļauj īstenot lietotāju saziņu, kas nevarētu notikt, ja saskarne lietotājiem nenodrošinātu savstarpēju atbildi (citiem vārdiem sakot, saskarne ļauj lietotājiem nodibināt sakarus ar citiem lietotājiem). Noteiktus pakalpojumus, ko parasti dēvē par saziņas vai maksājumu pakalpojumiem, piemēram, tūlītējās ziņapmaiņas pakalpojumus, e-pasta pakalpojumus vai e-maksājumu pakalpojumus, arī var uzskatīt par tādiem, kas atvieglo saziņu starp lietotājiem, izmantojot digitālo saskarni, tomēr parasti lietotāji nevar sazināties cits ar citu, ja vien tie jau nav nodibinājuši sakarus, izmantojot citus līdzekļus. Tāpēc ieņēmumi, ko rada saziņas vai maksājumu pakalpojumu sniegšana, būtu jāizslēdz no nodokļa piemērošanas jomas, jo šādi piegādātāji nedarbojas kā pārdošanas vieta, bet drīzāk izstrādā atbalsta programmatūru vai citus informācijas tehnoloģiju instrumentus, kas ļauj patērētājiem sazināties ar citām personām, ar kurām vairumā gadījumu viņi jau ir nodibinājuši sakarus.

(13) Attiecībā uz gadījumiem, kuros ir iesaistītas daudzpusējās digitālās saskarnes, kas atvieglo pakārtoto preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu tieši starp saskarnes lietotājiem, pakārtotie darījumi un ieņēmumi, ko lietotāji no šiem darījumiem ir guvuši, būtu jāizslēdz no nodokļa piemērošanas jomas. No DPN piemērošanas jomas būtu jāizslēdz arī ieņēmumi, kuri gūti no mazumtirdzniecības darbībām, kas ir tādu preču vai pakalpojumu pārdošana, kuri ir pasūtīti tiešsaistē, izmantojot šādu preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja tīmekļa vietni, un kur piegādātājs nedarbojas kā starpnieks, jo vērtības radīšana mazumtirgotājam ir saistīta ar piegādātājam precēm vai sniegtajiem pakalpojumiem un digitālā saskarne tiek izmantota tikai kā saziņas līdzeklis. To, vai piegādātājs pārdod preces vai pakalpojumus tiešsaistē pats savā vārdā vai sniedz starpniecības pakalpojumus, būtu nosakāms, ņemot vērā darījuma tiesisko un ekonomisko būtību, kā tas atspoguļots starp attiecīgajām pusēm noslēgtajos līgumos. Piemēram, varētu uzskatīt, ka tādas digitālās saskarnes piegādātājs, kurā tiek izvietotas trešās personas preces, sniedz starpniecības pakalpojumu (t. i., daudzpusējās digitālās saskarnes nodrošināšana), ja nepastāv ar krājumiem saistīti riski vai ja trešā persona faktiski nosaka šādu preču cenu.

(13.a) Digitālais saturs būtu jādefinē šādi: dati, kas piegādāti digitālā formātā, piemēram, datorprogrammas, lietotnes, spēles, mūzika, video vai teksti, neatkarīgi no tā, vai tiem piekļūst lejuplādējot vai straumējot, izņemot datus, ko pārstāv pati digitāla saskarne. Tas ļauj aptvert dažādus veidus, kādos digitālais saturs var tikt piedāvāts, kad to iegādājas lietotājs, un tas nemaina faktu, ka vienīgais vai galvenais mērķis no lietotāja viedokļa ir digitālā satura iegāde.

(14) No nodokļa piemērošanas jomas būtu jāizslēdz pakalpojumi, kas ir kādas vienības veikta digitālā satura piegāde ar digitālās saskarnes starpniecību, neatkarīgi no tā, vai digitālais saturs pieder šai vienībai vai šī vienība ir iegādājusies tiesības izplatīt šo saturu. Pat ja varētu pieļaut zināma veida saziņu starp šāda digitālā satura saņēmējiem un tādējādi varētu uzskatīt, ka šādu pakalpojumu sniedzējs nodrošina daudzpusēju digitālo saskarni, nav tik skaidrs, vai lietotājam ir būtiska nozīme vērtības radīšanā tam uzņēmumam, kas piegādā digitālo saturu. Šādos apstākļos saziņa starp lietotājiem joprojām ir papildu elements digitālā satura piegādei, kur vienīgais vai galvenais lietotāja mērķis ir saņemt digitālo saturu no digitālo saskarni piedāvājošās vienības (piemēram, vienības veikta video spēles piegāde lietotājam, izmantojot digitālo saskarni, būtu uzskatāma par šīs vienības veiktu digitālā satura piegādi, uz ko neattiecas DPN piemērošanas joma, neatkarīgi no tā, vai lietotājs var spēlēt pret citiem lietotājiem un tādējādi starp tiem tiek pieļauta zināma veida saziņa). Tā vietā vērtības radīšanas perspektīvā galvenā uzmanība ir vērsta uz pašu digitālo saturu, ko nodrošina vienība. Tāpēc no šādām piegādēm gūtos ieņēmumus būtu jāizslēdz no nodokļa piemērošanas jomas.

(15) pārcelts uz 13.a apsvērumu

(16) Direktīvas 14. apsvērumā aprakstītais pakalpojums būtu jānošķir no tādas daudzpusējas digitālās saskarnes nodrošināšanas pakalpojuma, ar kuras palīdzību lietotāji var augšupielādēt digitālo saturu un dalīties tajā ar citiem lietotājiem, vai no tādas saskarnes nodrošināšanas, kas atvieglo pakārtotu digitālā satura piegādi tieši starp lietotājiem. Šie pēdējie minētie pakalpojumi ir starpniecības pakalpojumi, un tādēļ tie būtu jāiekļauj DPN darbības jomā neatkarīgi no pakārtotā darījuma būtības.

(17) Ar nodokli apliekamie pakalpojumi, kas ir par lietotājiem savākto datu pārdošana, būtu jāattiecinā tikai uz datiem, kas ģenerēti no lietotāju darbībām digitālajās saskarnēs. Šai direktīvai nebūtu jāattiecas uz datiem, kas ģenerēti no sensoriem vai citiem līdzekļiem un savākti digitālā formātā bez lietotāju darbībām digitālajās saskarnēs. Tas ir tādēļ, ka DPN darbības jomā būtu jāietver pakalpojumi, kuros digitālās saskarnes tiek izmantotas, lai radītu lietotāju ieguldījumu, kas tiek pārvērsts naudas izteiksmē, nevis pakalpojumi, kuros saskarnes izmanto tikai, lai pārraidītu citādā veidā ģenerētus datus. Tāpēc DPN nevajadzētu būt nodoklim, ko piemēro datu vākšanai vai uzņēmuma savākto datu izmantošanai šā uzņēmuma iekšējām vajadzībām, vai uzņēmuma savākto datu apmaiņai ar citām pusēm bez atlīdzības. DPN būtu jāattiecinā uz ieņēmumu radīšanu no tādu datu nosūtīšanas, kas iegūti no ļoti specifiskas darbības (lietotāju darbības digitālajās saskarnēs).

(18) DPN darbības jomā nevajadzētu būt regulētu finanšu pakalpojumu sniegšanai, ko veic regulētas finanšu sektora sabiedrības. Tomēr Digitālo pakalpojumu nodokļa direktīvas (DPND) darbības jomā varētu būt neregulētu pakalpojumu sniegšana, ko veic regulētas finanšu sektora sabiedrības. Ar regulētu finanšu sektora sabiedrību saprot finanšu pakalpojumu sniedzējus, uz kuriem attiecas uzraudzība saskaņā ar Savienības regulējumu vai tam līdzvērtīgu regulējumu, kas nav Savienības regulējums, kā noteikts kādā Savienības tiesību aktā.

(19) Dažus no regulētiem finanšu pakalpojumiem, ko ar digitālu saskarņu starpniecību sniedz regulētas finanšu sektora sabiedrības, piemēram, tirdzniecības izpildes pakalpojumus, var uzskatīt par starpniecības pakalpojumiem DPN nolūkos. Tomēr šādos apstākļos lietotājam nav būtiskas nozīmes vērtības radīšanā tām finanšu sabiedrībām, kas nodrošina digitālo saskarni. Tā vietā vērtību rada šādas regulētas finanšu sektora sabiedrības spēja apvienot finanšu produktu pircējus un pārdevējus īpašos un atšķirīgos apstākļos, kas citos gadījumos neīstenotos (salīdzinājumā, piemēram, ar darījumiem, kas noslēgti ārpus šādām saskarnēm tieši starp darījumu partneriem). Pakalpojums, kas ir digitālās saskarnes nodrošināšana, kuru veic šāda vienība, ir plašāks nekā tikai atvieglot darījumus ar finanšu instrumentiem starp šādas saskarnes lietotājiem. Šajā ziņā līdzīgas iezīmes var būt arī saskaņā ar dalībvalsts iekšējiem tiesību aktiem reglamentētām citām tirdzniecības vietām, apmaiņas platformām vai sistēmām, kas veic darījumus ar citām aktīvu kategorijām. Tas, ka šādas vienības netiek klasificētas kā "regulētas finanšu sektora sabiedrības" saskaņā ar direktīvu, nemaina faktu, ka digitālās saskarnes nodrošināšanai, kuru veic šādas vienības, ir plašāks vēriens nekā tikai darbībām, ar ko atvieglo darījumus ar finanšu instrumentiem starp šādas saskarnes lietotājiem, un tādējādi varētu būt ārpus nodokļa piemērošanas jomas. Jo īpaši, to regulēto pakalpojumu mērķis, kuri ir izslēgti no šīs direktīvas darbības jomas, ir nodrošināt drošu vidi finanšu darījumiem. Tādēļ vienība, kas sniedz šos pakalpojumus, paredz īpašus nosacījumus, saskaņā ar kuriem var veikt šādus finanšu darījumus, lai nodrošinātu tādu būtiskus elementus kā darījumu izpildes kvalitāte, pārredzamības līmenis tirgū un godīga attieksme pret ieguldītājiem. Visbeidzot, šādiem pakalpojumiem ir būtisks atsevišķs mērķis atvieglot finansēšanu, investīcijas vai uzkrājumus.

(20) *svītrots*

(21) Tā kā datu nosūtīšana, ko veic regulētas finanšu sektora sabiedrības, aprobežojas ar iepriekš aprakstīto regulēto finanšu pakalpojumu sniegšanu un veido daļu no tās un tā kā tā pati tiek reglamentēta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, datu nosūtīšanas pakalpojumiem, ko sniedz minētās vienības, arī vajadzētu būt izslēgtiem no DPN piemērošanas jomas.

(22) Tikai noteiktas vienības būtu jāuzskata par nodokļa maksātājām DPN nolūkos neatkarīgi no tā, vai tās veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai ārpus Savienības jurisdikcijā. Jo īpaši, vienība būtu jāuzskata par nodokļa maksātāju tikai tad, ja tā atbilst abiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

i) kopējie ieņēmumi pasaules līmenī, ko uzņēmums deklarējis par pēdējo pilno finanšu gadu un par ko ir pieejams finanšu pārskats, pārsniedz EUR 750 000 000; un ii) kopējie ar nodokli apliekamie ieņēmumi, ko vienība gūst Savienībā attiecīgajā finanšu gadā, pārsniedz EUR 50 000 000.

(23) Ar pirmo robežvērtību (kopējie gada ieņēmumi pasaules līmenī) būtu jāierobežo DPN piemērošana, attiecinot to tika uz noteikta lieluma uzņēmumiem, kas galvenokārt ir tie, kuri var nodrošināt digitālos pakalpojumus, attiecībā uz ko lietotāju ieguldījumam ir būtiska nozīme un kas lielā mērā ir atkarīgi no plaša lietotāju tīkla, plašas lietotāju datu plūsmas un spēcīgas tirgus pozīcijas izmantošanas. Šādi darījumdarbības modeļi, kas ieņēmumu gūšanā ir atkarīgi no lietotāju radītās vērtības, ir dzīvotspējīgi tikai tad, ja tos īsteno noteikta lieluma uzņēmumi. Turklāt lielākiem uzņēmumiem ir iespēja iesaistīties agresīvā nodokļu plānošanā. Tāpēc tāda pati robežvērtība ir ierosināta citās Savienības iniciatīvās ⁸. Šāda robežvērtība ir paredzēta arī tādēļ, lai nodrošinātu juridisko noteiktību, jo tā ļaus uzņēmumiem un nodokļu iestādēm vieglāk un lētāk noteikt, vai vienībai ir jāmaksā DPN. Tā izslēdz arī mazos uzņēmumus un jaunuzņēmumus, kurus visticamāk nesamērīgi ietekmētu slogs nodrošināt atbilstību jaunajam nodoklim.

(24) Otrajai robežvērtībai (kopējie ar nodokli apliekamie gada ieņēmumi Savienībā) būtu jāierobežo nodokļa piemērošana, aptverot tikai tos gadījumus, kad pastāv būtiska digitālā pēda Savienības līmenī saistībā ar ieņēmumu veidiem, uz kuriem attiecas DPN. Konkrētāk, ir svarīgi, ka ES nodrošina labvēlīgu vidi P&I aktivitātēm un inovācijai, jo īpaši jaunuzņēmumiem ātri augošajā digitālajā nozarē. Tādēļ būtu jāizvairās piemērot šiem uzņēmumiem papildu nodokļus. Šai robežvērtībai būtu jāsaņem uzņēmumi, kas darbojas tradicionālajā ekonomikā un kuri kļūst digitalizētāki. Tā būtu jānosaka Savienības līmenī, tādējādi neņemot vērā tirgu lielumu atšķirības, kas var pastāvēt Savienībā.

⁸ Skatīt 2. pantu priekšlikumā Padomes Direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) (COM(2016) 683 final).

(25) Lai nodrošinātu atbilstību pašreizējam tiesiskajam regulējumam, ikvienai vienībai, kas tiek kvalificēta kā nodokļa maksātāja un gūst ar nodokli apliekamus ieņēmumus, kurus uzskata par iegūtiem dalībvalstī, būtu jāpiemēro DPN šajā dalībvalstī neatkarīgi no tā, vai šī vienība veic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī, citā dalībvalstī vai ārpus savienības jurisdikcijā.

(26) Būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz vienībām, kas pieder grupai. Ieņēmumi, ko vienība guvusi no piegādēm citām vienībām, kas pieder vienai un tai pašai grupai, būtu jāizslēdz no jaunā nodokļa piemērošanas jomas. Lai noteiktu, vai vienība pārsniedz piemērojamās robežvērtības un tādējādi ir kvalificējama kā nodokļa maksātāja, robežvērtības būtu jāpiemēro attiecībā uz kopējiem grupas ieņēmumiem. Tas, ka 4. pantā robežvērtības tiek novērtētas grupai kopumā, nemaina faktu, ka katra vienība, kas grupā sniedz ar nodokli apliekamos pakalpojumus, atsevišķi ir nodokļa maksātājs. Ja grupai pieder viens vai vairāki nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā, grupai atļauj izvirzīt vienu vienību, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, DPN nomaksai un pienākumu izpildei katra nodokļa maksātāja vārdā šajā grupā. Šai iespējai būtu uzņēmumiem jāatvieglo atbilstības nodrošināšana un administratīvais slogs.

(27) Šai direktīvai nevajadzētu kavēt dalībvalstis atļaut uzņēmumiem to teritorijā atvilkt samaksāto DPN no uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes neatkarīgi no tā, vai abus nodokļus maksā vienā dalībvalstī vai dažādās dalībvalstīs.

(28) Ar nodokli apliekamie vienības ieņēmumi būtu jāuzskata par taksācijas periodā dalībvalstī gūtiem ieņēmumiem, ja šīs vienības sniegtā ar nodokli apliekamā pakalpojuma lietotāji atrodas šajā dalībvalstī. Būtu jāuzskata, ka lietotājs taksācijas periodā atrodas dalībvalstī, pamatojoties uz konkrētiem noteikumiem, ko nosaka katram ar nodokli apliekamajam pakalpojumam un kuros ņem vērā vietu, kurā izmantota lietotāja ierīce.

(29) Ja konkrēta ar nodokli apliekama pakalpojuma lietotāji atrodas dažādās dalībvalstīs vai ārpus savienības jurisdikcijās, attiecīgie ar nodokli apliekamie ieņēmumi no šā pakalpojuma būtu par katru darījumu proporcionāli jāattiecina uz katru dalībvalsti, ņemot vērā konkrētus sadales principus. Šie sadales principi būtu jānosaka atkarībā no katra ar nodokli apliekamā pakalpojuma būtības un atšķirīgajiem elementiem, kas šāda pakalpojuma sniedzējam ļauj gūt ieņēmumus.

(30) Attiecībā uz ar nodokli apliekamu pakalpojumu, kas izpaužas kā reklāmas izvietošana digitālajā saskarnē, lai noteiktu, cik liela ar nodokli apliekamo ieņēmumu daļa attiecīgajā taksācijas periodā ir attiecināma uz konkrēto dalībvalsti, būtu jāņem vērā tas, cik reizes taksācijas periodā reklāma ir izvietota lietotāju ierīcēs šajā dalībvalstī.

(31) Attiecībā uz daudzpusēju digitālo saskarņu nodrošināšanu, lai noteiktu, cik liela ar nodokli apliekamo ieņēmumu daļa attiecīgajā taksācijas periodā ir attiecināma uz konkrēto dalībvalsti, būtu jānošķir gadījumi, kad saskarne atvieglo pakārtotos darījumus tieši starp lietotājiem, un gadījumi, kad tas tā nav. Gadījumos, kas ietver pakārtoto darījumu atvieglošanu, ar nodokli apliekamie ieņēmumi taksācijas periodā būtu jāattiecina uz dalībvalsti, pamatojoties uz to lietotāju skaitu, kas noslēguši šādu darījumu taksācijas periodā, izmantojot ierīci šajā dalībvalstī. Tas ir tāpēc, ka tā ir darbība, kas parasti rada ieņēmumus uzņēmumam, kurš nodrošina saskarni. Tiesības uzlikt nodokļus tāda uzņēmuma ieņēmumiem, kas nodrošina saskarni, būtu jāpiešķir dalībvalstīm, kurās atrodas lietotāji, kas noslēdz pakārtotos darījumus, neatkarīgi no tā, vai lietotāji ir pakārtoto preču vai pakalpojumu pārdevēji vai pircēji. Tas ir tādēļ, ka tie abi ar savu līdzdalību rada vērtību daudzpusējai digitālajai saskarnei, ņemot vērā to, ka saskarnes uzdevums ir saskaņot piedāvājumu un pieprasījumu. Tomēr, ja starpniecības pakalpojums neietver pakārtoto darījumu atvieglošanu, ieņēmumus parasti gūst no periodiskiem maksājumiem pēc tam, kad reģistrēts vai atvērts konts digitālajā saskarnē. Tādējādi, lai ar nodokli apliekamos ieņēmumus attiecinātu uz dalībvalsti taksācijas periodā, būtu jāņem vērā to lietotāju skaits šajā taksācijas periodā, kuriem ir konts, kas tika atvērts, izmantojot ierīci minētajā dalībvalstī, neatkarīgi no tā, vai konts tika atvērts minētajā taksācijas gadā vai agrāk.

(32) Attiecībā uz savākto datu par lietotājiem nosūtīšanu, lai ar nodokli apliekamos ieņēmumus taksācijas periodā attiecinātu uz dalībvalsti, būtu jāņem vērā to lietotāju skaits, no kuriem šajā taksācijas periodā nosūtītie dati ir tikuši iegūti, šiem lietotājiem izmantojot ierīci minētajā dalībvalstī.

(33) Pateicoties lietotāja ierīces interneta protokola (IP) adresei, vajadzētu būt iespējamam noteikt vietu, kur izmantota lietotāja ierīce, un tādējādi arī nodokļa uzlikšanas vietu. Nosakot nodokļa uzlikšanas vietu, nebūtu jāņem vērā, vai ieņēmumu radīšanā lietotāji ir devuši ieguldījumu naudas izteiksmē, vieta, no kuras veikts maksājums par piegādi, kas rada DPN saistības, vai vieta, kurā veikta iespējama pakārtoto preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana, kas pasūtīti, izmantojot daudzpusēju digitālo saskarni.

(34) Jebkura personas datu apstrāde saistībā ar DPN būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁹, tostarp tādu datu apstrāde, kas var būt nepieciešami saistībā ar interneta protokola (IP) adresēm. Jo īpaši, uzmanība būtu jāpievērš vajadzībai nodrošināt atbilstošus tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai panāktu atbilstību noteikumiem par apstrādes darbību likumību un drošību, informācijas sniegšanu un datu subjektu tiesībām. Pēc iespējas jānodrošina personas datu anonimitāte.

(35) Ar nodokli apliekamajiem ieņēmumiem vajadzētu būt vienādiem ar kopējiem bruto ieņēmumiem, ko guvis nodokļa maksātājs un no kuriem atskaitīts pievienotās vērtības nodoklis un citi līdzīgi nodokļi. Ar nodokli apliekamie ieņēmumi būtu jāuzskata par tādiem, ko nodokļa maksātājs guvis brīdī, kad jāmaksā nodoklis, neatkarīgi no tā, vai līdz tam tas faktiski ir samaksāts. DPN vajadzētu būt iekasējamam dalībvalstī par to ar nodokli apliekamo ieņēmumu daļu, ko nodokļa maksātājs guvis taksācijas periodā un kas tiek uzskatīti par gūtiem šajā dalībvalstī, un DPN būtu jāaprēķina, piemērojot DPN likmi šai daļai. Savienības līmenī vajadzētu būt vienotai DPN likmei, lai izvairītos no izkropļojumiem vienotajā tirgū. DPN likme būtu jānosaka 3 % apmērā, tādējādi nodrošinot pienācīgu līdzsvaru starp ieņēmumiem, ko rada nodoklis, un atšķirīgo DPN ietekmi uz uzņēmumiem ar dažādām peļņas daļām.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

(36) Nodokļa maksātājiem, kuri sniedz ar nodokli apliekamus pakalpojumus, ir jāmaksā DPN, kā arī jāizpilda virkne administratīvo pienākumu. Identificēšana, DPN paziņošana (DPN deklarācija) un DPN maksāšana būtu jāveic attiecībā uz katru dalībvalsti, kurās nodokļa maksātājam jāmaksā DPN. Lai uzņēmumiem mazinātu slogu, tiek ierosināts izveidot saskaņotu formātu identifikācijas procedūrai un DPN deklarācijai. Par precīzām šādu saskaņotu formātu detaļām būtu jāvienojas ar īstenošanas aktiem. DPN deklarācijā būtu jāietilpst vienāda informācija vienādā formātā visās dalībvalstīs. Tādēļ tā pati DPN deklarācija būtu jāšūta katrai dalībvalstij, kurā jāmaksā DPN. Nodokļa maksātājam būtu minētajā DPN deklarācijā jānorāda visi attiecīgie DPN identifikācijas numuri, kas piešķirti vienam un tam pašam nodokļa maksātājam. Tas, ka visas dalībvalstis, kurās jāmaksā DPN, zina informāciju par tā paša nodokļa maksātāja DPN saistībām citās dalībvalstīs, uzskatāms par tūlītēju "informācijas apmaiņu", sniedzot katrai dalībvalstij pilnīgu kopainu Savienībā par katru nodokļa maksātāju.

(36.a) Nodokļa maksātājs ir parādā DPN tieši katrai dalībvalstij, kurā jāmaksā DPN. Attiecīgi katrai dalībvalstij, kurā jāmaksā DPN, vajadzētu būt tiesīgai piedzīt DPN samaksu tieši no nodokļa maksātāja, kurš ir atbildīgs par tā nomaksu, kā arī veikt nodokļu revīziju un kontroles pasākumus, kuru mērķis ir pārbaudīt nodokļa maksātāja DPN saistības. Šādi izpildes un kontroles pasākumi būtu jāregulē ar noteikumiem un procedūrām, ko piemēro katrā dalībvalstī, kurā jāmaksā DPN.

(36.b) DPN nomaksai un administratīvo pienākumu pildīšanai nodokļa maksātāja vārdā nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā, būtu jāizvirza vienība, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī un kas pieder tai pašai grupai, kurai pieder minētais nodokļa maksātājs vai pārstāvis nodokļa jautājumos, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī. Ar šo prasību būtu jāgarantē DPN pārvaldības kvalitāte. Izvirzītajai grupas vienībai vai pārstāvim nodokļa jautājumos vajadzētu būt atbildīgam par to, lai nodrošinātu, ka trešās valsts uzņēmums izpilda nodokļu saistības, tostarp pienācīgi aizpilda DPN deklarācijas. Tiem vajadzētu būt atbildīgiem arī par uzņēmuma DPN, lai nodrošinātu, ka valsts nodokļu administrācijas saņem nodokļa maksājumu, kas tai pienākas. Ja nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā, neizpilda savus DPN pienākumus, dalībvalsts var prasīt vienībai, kas veic uzņēmējdarbību Eiropas Savienībā un kas pieder tai pašai grupai, pie kuras pieder nodokļa maksātājs, samaksāt DPN un pildīt pienākumus minētā nodokļa maksātāja vārdā.

(37) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt grāmatvedības, uzskaites vai citus pienākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka maksājamais DPN tiek faktiski samaksāts, kā arī citus pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu un ļaunprātīgu izmantošanu.

(38) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai attiecībā uz izpildāmajiem administratīvajiem pienākumiem, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.182/2011 ¹⁰.

(39) Tā kā visu dalībvalstu nodokļu administrācijas paļaujas principā uz vieniem un tiem pašiem datiem, direktīvā ir paredzēta informācijas apmaiņa par jebkādam izmaiņām deklarētajos ieņēmumos, kuras radušās nodokļu revīziju un kontroles pasākumu rezultātā. Izmaiņas DPN deklarācijā iekļautajos skaitļos, ko ierosinājis nodokļa maksātājs, būtu jāveic, vienīgi grozot šo deklarāciju, un nodokļa maksātājam tās būtu jāiesniedz elektroniski katrai dalībvalstij, kurā bija jāmaksā DPN, ne vēlāk kā trīs gadu laikā pēc datuma, kad tika prasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju. Noteikumi par dienesta noslēpumu attiecībā uz informāciju ir saskaņoti ar Direktīvu 2011/16/ES ¹¹. Vajadzības gadījumā dalībvalstīm būtu jāizmanto Savienības pieņemtie noteikumi par administratīvo sadarbību nodokļu lietās, piemēram, Padomes Direktīva 2011/16/ES un Padomes Direktīva 2010/24/ES ¹², vai citi pasākumi, kas pieejami starptautiskā mērogā, piemēram, daudzpusējā Konvencija par savstarpējo administratīvo palīdzību nodokļu jomā, ESAO nodokļu paraugkonvencijas 26. pants un ESAO Paraug nolīgums par informācijas apmaiņu nodokļu jautājumos.

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

¹¹ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

¹² Padomes Direktīva 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.).

(40) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ¹³ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

(41) Šīs direktīvas mērķis ir aizsargāt vienotā tirgus integritāti, nodrošināt tā pienācīgu darbību un novērst konkurences izkropļojumus. Ņemot vērā to, ka šos mērķus to būtības dēļ nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(42) DPN ir paredzēts tikai kā pagaidu risinājums, kamēr tiek ieviests visaptverošs risinājums (skatīt 6. apsvērumu). Šo pagaidu raksturu tādēļ nodrošina ar fiksētu darbības beigu datumu kopā ar pārskatīšanas klauzulu un saikni ar attīstību globālā līmenī,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

¹³ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

1. nodaļa

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu izveido digitālo pakalpojumu nodokļa (DPN) kopējo sistēmu attiecībā uz ieņēmumiem, ko rada konkrētu digitālo pakalpojumu sniegšana.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) "vienība" ir jebkura juridiska persona vai juridisks veidojums darījumdarbības turpināšanai, izmantojot uzņēmumu vai struktūru, kas ir caurskatāma ieņēmumu nodokļu vajadzībām;
- 1.a) "veic uzņēmējdarbību Savienībā" nozīmē, ka ir pastāvīga darījumdarbības vieta Savienībā vai pastāvīga iestāde tajā;
- 1.b) "neveic uzņēmējdarbību Savienībā" nozīmē, ka nav nedz pastāvīgas darījumdarbības vietas Savienībā, nedz pastāvīgas iestādes tajā;
- (2) "grupa" ir visas vienības, tostarp mātesuzņēmums un visi tā meitasuzņēmumi, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES ¹⁴ 2. panta 11. punktu;

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

- (3) "digitālā saskarne" ir jebkāda programmatūra, tostarp tīmekļa vietne vai tās daļa, un lietotnes, tostarp mobilās lietotnes, kas ir pieejamas lietotājiem;
- 3.a) "daudzpusēja digitālā saskarne" ir digitāla saskarne, ar ko lietotājiem ļauj atrast citus lietotājus un sazināties ar tiem un kas var arī atvieglot pakārtoto preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu tieši starp lietotājiem;
- (4) "lietotājs" ir jebkura persona vai jebkura juridiska persona vai juridisks veidojums, lai kāds tas arī nebūtu, kas piekļūst digitālajai saskarnei ar ierīci;
- (5) "digitālais saturs" ir dati, kas piegādāti digitālā formātā, piemēram, datorprogrammas, lietotnes, mūzika, video, teksti, spēles un jebkāda cita programmatūra, izņemot datus, ko pārstāv digitālā saskarne;
- 5.a) "mērķtiecīga reklāma" ir jebkura veida digitāls komercpaziņojums, kura mērķis popularizēt ražojumu, pakalpojumu vai zīmolu un kurš ir vērsts uz digitālās saskarnes lietotājiem, balstoties uz datiem, kas ievākti par viņiem;
- 5.b) "lietotāju datu pārdošana" ir jebkāds datu nosūtīšanas veids par samaksu (tostarp, piemēram, datu licencēšana);
- (6) "interneta protokola (IP) adrese" ir burtciparu virkne, ko piešķir tīkla ierīcēm, lai vienkāršotu to saziņu internetā;
- (7) "taksācijas periods" ir kalendārais gads;
- (8) "regulēts finanšu pakalpojums" ir finanšu pakalpojumi, kuru ir atļauts sniegt regulētai finanšu sektora sabiedrībai;
- (9) "regulēta finanšu sektora sabiedrība" ir finanšu pakalpojumu sniedzējs, uz kuru attiecas atļauju piešķiršana un uzraudzība saskaņā ar jebkuru saskaņošanas pasākumu, ko Savienība ir pieņēmusi nolūkā regulēt finanšu pakalpojumus, tostarp pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem attiecas ārpussavienības uzraudzības regulējumi, kas tiek atzīti par līdzvērtīgiem Savienības pasākumiem, kā noteikts saskaņā ar Savienības tiesību aktu.

3. pants

Ar nodokli apliekamie ieņēmumi

1. Šīs direktīvas nolūkā ieņēmumi, ko rada turpmāk uzskaitīto pakalpojumu sniegšana, ko veic vienība, ir kvalificējami kā "ar nodokli apliekamie ieņēmumi":
 - (a) mērķtiecīgas reklāmas izvietošana digitālajā saskarnē;
 - (b) daudzpusējas digitālās saskarnes nodrošināšana lietotājiem;
 - (c) tādu savākto datu par lietotājiem pārdošana, kas ģenerēti no šādu lietotāju darbībām digitālajās saskarnēs.
2. Šā panta 1. punktā minētā atsauce uz ieņēmumiem ietver kopējos bruto ieņēmumus, no kuriem atskaitīts pievienotās vērtības nodoklis un citi līdzīgi nodokļi.
3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktu piemēro neatkarīgi no tā, vai digitālā saskarne pieder vai nepieder vienībai, kura ir atbildīga par reklāmas izvietošānu šajā saskarnē. Ja vienībai, kura izvieto reklāmu, nepieder digitālā saskarne, uzskata, ka pakalpojumu, uz ko attiecas a) apakšpunkts, sniedz šī vienība, nevis saskarnes īpašnieks.
4. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkts neietver:
 - (a) digitālās saskarnes nodrošināšanu, kur vienīgais vai galvenais mērķis vienībai, kas to nodrošina, ir lietotājiem piegādāt digitālo saturu, sniegt saziņas pakalpojumus vai sniegt maksājumu pakalpojumus;
 - (b) regulētu finanšu sektora sabiedrību sniegtus regulētus finanšu pakalpojumus.
 - (c) *svītrots*

5. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkts neietver:
- a) sensoru ģenerētu datu pārdošanu;
 - b) datu pārdošanu, ko veic regulēta finanšu sektora sabiedrība.
6. *svītrots*
7. Ieņēmumi no pakalpojumiem, uz ko attiecas 1. punkts un ko vienība, kas pieder grupai, sniedz citai vienībai šajā pašā grupā, nav kvalificējami kā ar nodokli apliekamie ieņēmumi šīs direktīvas nolūkā.
8. Ja vienība, kas pieder grupai, sniedz pakalpojumu, uz ko attiecas 1. punkts, un ieņēmumus no šā pakalpojuma sniegšanas gūst cita vienība šajā pašā grupā, šī direktīvas nolūkā uzskata, ka minētos ieņēmumus gūst pakalpojumu sniedzošā vienība.
9. Pakalpojumus, uz ko attiecas 1. punkts, 2. un 3. nodaļā apzīmē kā "ar nodokli apliekamos pakalpojumus".

4. pants

Nodokļa maksātājs

1. "Nodokļa maksātājs" attiecībā uz taksācijas periodu ir vienība, kas sniedz 3. panta 1. punktā aprakstītos ar nodokli apliekamos pakalpojumus un atbilst abiem šiem nosacījumiem:
- a) kopējie ieņēmumi pasaules līmenī, ko vienība deklarējusi par attiecīgo finanšu gadu, pārsniedz 750 000 000 EUR;
 - b) ar nodokli apliekamie kopējie ieņēmumi, ko vienība gūst Savienībā attiecīgajā finanšu gadā, pārsniedz 50 000 000 EUR.

2. Ja vienība deklarē vai gūst ieņēmumus valūtā, kas nav euro, 1. punkta nolūkā šos ieņēmumus konvertē euro, piemērojot valūtas maiņas kursu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* attiecīgā finanšu gada pēdējā dienā vai, ja attiecīgajā dienā nav šādas publikācijas, tad iepriekšējā publikācijas dienā.
3. 1. un 2. punktā "attiecīgais finanšu gads" ir finanšu gads, uz kuru attiecas pēdējais pieejamais finanšu pārskats, ko sagatavojusi vienība pirms attiecīgā taksācijas perioda beigām.
4. Lai saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu noteiktu, vai ar nodokli apliekamie ieņēmumi ir gūti Savienībā, piemēro 5. panta 1. punktu.
5. Šīs direktīvas nolūkā uzskata, ka ar nodokli apliekamie ieņēmumi ir iegūti brīdī, kad ir to nomaksas termiņš, neatkarīgi no tā, vai attiecīgās summas ir faktiski samaksātas.
6. Ja 1. punktā minētā vienība pieder grupai, punktā minētās robežvērtības piemēro visas grupas gūtajiem ieņēmumiem pasaulē un Savienībā gūtajiem ar nodokli apliekamajiem ieņēmumiem. Tomēr, ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi, kā nodokļu maksātājs kvalificējas katra grupā ietilpstoša vienība, kas sniedz 3. panta 1. punktā aprakstītos ar nodokli apliekamos pakalpojumus, un nevis visa grupa kopumā.

2. nodaļa

NODOKĻA UZLIKŠANAS VIETA, NODOKĻA IEKASĒJAMĪBA UN APRĒĶINS

5. pants

Nodokļa uzlikšanas vieta

1. Ar nodokli apliekamos ieņēmumus, ko vienība guvusi taksācijas periodā, šīs direktīvas nolūkā uzskata par iegūtiem dalībvalstī attiecīgajā taksācijas periodā, ja ar nodokli apliekamā pakalpojuma lietotāji atrodas minētajā dalībvalstī šajā taksācijas periodā.

Pirmo daļu piemēro neatkarīgi no tā, vai šo ieņēmumu radīšanā lietotāji ir devuši ieguldījumu naudas izteiksmē.

2. Attiecībā uz pakalpojumu, kas apliekams ar nodokli, uzskata, ka taksācijas periodā lietotājs atrodas dalībvalstī, ja:

- a) attiecībā uz pakalpojumiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts, reklāma ir izvietota lietotāja ierīcē brīdī, kad ierīce minētajā dalībvalstī attiecīgajā taksācijas perioda tiek izmantota, lai piekļūtu digitālajai saskarnei;

- b) attiecībā uz pakalpojumiem, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts:

- i) pakalpojums ietver daudzpusēju digitālo saskarni, kas atvieglo pakārtoto preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu tieši starp lietotājiem, lietotājs izmanto ierīci šajā dalībvalstī attiecīgajā taksācijas periodā, lai piekļūtu digitālajai saskarnei, un noslēdz pakārtotu darījumu šajā saskarnē minētajā taksācijas periodā;
- ii) pakalpojums ietver tādu daudzpusējas digitālās saskarnes veidu, kas nav ietverts i) punktā, lietotājam ir konts visam attiecīgajam taksācijas periodam vai tā daļai, kas ļauj lietotājam piekļūt digitālajai saskarnei, un minētais konts tika atvērts, izmantojot ierīci šajā dalībvalstī;

c) gadījumā, kad uz pakalpojumu attiecas 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts, dati, kas iegūti, lietotājam izmantojot ierīci šajā dalībvalstī, lai piekļūtu digitālajai saskarnei vai nu minētajā taksācijas periodā vai jebkurā iepriekšējā taksācijas periodā, ir nosūtīti šajā taksācijas periodā.

3. Par katru taksācijas periodu vienības kopējo ar nodokli apliekamo ieņēmumu daļu, ko saskaņā ar 1. punktu uzskata par iegūtu dalībvalstī, attiecībā uz katru darījumu nosaka šādi:

a) attiecībā uz ar nodokli apliekamiem ieņēmumiem, ko rada tādu pakalpojumu sniegšana, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts, proporcionāli tam, cik reizes taksācijas periodā reklāma ir izvietota lietotāju ierīcēs;

b) attiecībā uz ar nodokli apliekamiem ieņēmumiem, ko rada tādu pakalpojumu sniegšana, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkts:

i) ja pakalpojums ietver daudzpusēju digitālo saskarni, kas atvieglo pakārtoto preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu tieši starp lietotājiem, proporcionāli to lietotāju skaitam, kuri noslēguši pakārtotus darījumus digitālajā saskarnē šajā taksācijas periodā;

ii) ja pakalpojums ietver tādu daudzpusējas digitālās saskarnes veidu, kas nav ietverts i) punktā, proporcionāli to lietotāju skaitam, kuriem ir konts visam attiecīgajam taksācijas periodam vai tā daļai, kas tiem ļauj piekļūt digitālajai saskarnei;

c) attiecībā uz ar nodokli apliekamiem ieņēmumiem, ko rada tādu pakalpojumu sniegšana, uz kuriem attiecas 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts, proporcionāli to lietotāju skaitam, no kuriem šajā taksācijas periodā nosūtītie dati ir tikuši iegūti, šiem lietotājiem izmantojot ierīci, lai piekļūtu digitālajai saskarnei vai nu attiecīgajā taksācijas periodā vai jebkurā iepriekšējā taksācijas periodā.

4. Lai noteiktu nodokļa uzlikšanas vietu attiecībā uz ar nodokli apliekamiem ieņēmumiem, kuriem piemēro DPN, netiek ņemti vērā šādi elementi:
- a) ja notiek pakārtota preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana tieši starp daudzpusējas digitālās saskarnes lietotājiem, kas minēta 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, vieta, kurā notiek šī pakārtotā piegāde vai sniegšana;
 - b) vieta, no kuras tiek veikts jebkāds maksājums par pakalpojumu, kas apliekams ar nodokli.
5. Šā panta nolūkā dalībvalsti, kurā izmanto lietotāja ierīci, nosaka pēc ierīces interneta protokola (IP) adreses.
6. Šīs direktīvas piemērošanas nolūkiem var vākt vienīgi tādus lietotāju datus, kas norāda dalībvalsti, kurā atrodas lietotāji, neļaujot šos lietotājus identificēt.

6. pants

Iekasējamība

DPN ir iekasējams dalībvalstī par to ar nodokli apliekamo ieņēmumu daļu, ko nodokļa maksātājs guvis taksācijas periodā un kas saskaņā ar 5. pantu tiek uzskatīti par gūtiem šajā dalībvalstī. DPN nomaksas termiņš šajā dalībvalstī iestājas nākamajā dienā pēc attiecīgā taksācijas perioda beigām.

7. pants

Nodokļa aprēķins

Dalībvalstij maksājamo DPN taksācijas periodā aprēķina, piemērojot DPN likmi 6. pantā minētajai ar nodokli apliekamo ieņēmumu daļai. Procentus ar nodokli apliekamo ieņēmumu daļas aprēķināšanai šajā nolūkā noapaļo uz divām decimālzīmēm.

Ja summa ietver vismaz trīs decimālzīmes un trešās decimālzīmes vērtība ir seši vai vairāk, otro decimālzīmi par vienu palielina. Ja trešās decimālzīmes vērtība ir četri vai mazāk, otrā decimālzīme paliek tāda pati. Ja trešās decimālzīmes vērtība ir pieci, otrā decimālzīme paliek tāda pati, ja tas ir pāra skaitlis, un tiek par vienu palielināta, ja tas ir nepāra skaitlis. Ja cipars ir 9 un ja tas ir par vienu jāpalielina saskaņā ar minētajiem noteikumiem, tad iepriekšējo ciparu palielina par vienu un noapaļotais skaitlis ir 0.

8. pants

Likme

DPN likme ir 3 %.

3. nodaļa

PIENĀKUMI

9. pants

Par maksājumu un pienākumu izpildi atbildīgā persona

1. DPN maksā un šajā nodaļā noteiktos pienākumus izpilda nodokļa maksātājs, kurš sniedz ar nodokli apliekamos pakalpojumus.
2. Neskarot 1. punktu un 4. panta 1. punktu, ja viens vai vairāki nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, pieder grupai, šai grupai ir atļauts izvirzīt vienu šai grupai piederošo vienību, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, DPN nomaksai un šīs nodaļas pienākumu izpildei katra tāda šīs grupas nodokļa maksātāja vārdā, kam jāmaksā DPN.

3. Ja nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, pieder grupai, kuras viena vai vairākas vienības veic uzņēmējdarbību Savienībā, nodokļa maksātājs izvirza vienu no minētajām vienībām DPN nomaksai un šīs nodaļas pienākumu izpildei nodokļa maksātāja vārdā.
4. Ja nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā, pieder grupai, kuras viena vai vairākas vienības veic uzņēmējdarbību Savienībā, un ja nodokļa maksātājs nav izpildījis savas saistības saskaņā ar 3. punktu, dalībvalstis var prasīt vienai no minētajām vienībām nomaksāt DPN un izpildīt šīs nodaļas pienākumus nodokļa maksātāja vārdā.
5. Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Savienībā un nepieder grupai, izvirza pārstāvi nodokļa jautājumos, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī, DPN nomaksai un šīs nodaļas pienākumu izpildei nodokļa maksātāja vārdā.
6. Ja nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību Savienībā un ja minētais nodokļa maksātājs pieder grupai, kurā neviena vienība neveic uzņēmējdarbību Savienībā, nodokļa maksātājs izvirza pārstāvi nodokļa jautājumos, kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī, DPN nomaksai un šajā nodaļā noteikto pienākumu izpildei katra tāda minētās grupas nodokļa maksātāja vārdā, kam jāmaksā DPN.
7. Ja vienību vai pārstāvi nodokļa jautājumos ieceļ saskaņā ar šā panta 2.–6. punktu, šīs nodaļas nolūkos atsauce uz nodokļa maksātāju šajā nodaļā ietver arī atsauci uz pārstāvi nodokļa jautājumos vai izvirzīto vienību.

10. pants
Identifikācija

1. Nodokļa maksātājs veic identifikāciju katrā dalībvalstī, kur minētajam nodokļa maksātājam jāmaksā DPN.
2. Identifikāciju veic elektroniski ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc tam, kad beidzies pirmais taksācijas periods, par kuru nodokļa maksātājam ir jāmaksā DPN saskaņā ar šo direktīvu ("pirmais iekasēšanas periods").
3. *svītrots*
4. Saskaņā ar 1. punktu pieprasītā identifikācija ietver vismaz šādu informāciju par nodokļa maksātāju:
 - a) nosaukums;
 - b) komercnosaukums, ja tas atšķiras no nosaukuma;
 - c) pasta adrese;
 - d) elektroniskā adrese;
 - e) attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs, ja tāds ir;
 - f) kontaktpersona;
 - g) tālruņa numurs;
 - i) IBAN vai OBAN numurs.
5. Nodokļa maksātājs paziņo katrai dalībvalstij, kurā tam jāmaksā DPN, par jebkādām izmaiņām informācijā saskaņā ar 4. punktu 30 dienu laikā pēc izmaiņu notikšanas.

6. Ja vienība vai pārstāvis nodokļa jautājumos ir iecelts saskaņā ar 9. panta 2.–6. punktu, šīs izvirzītās vienības vai pārstāvja nodokļa jautājumos saskaņā ar šo pantu sniegtā informācija attiecībā uz katru nodokļa maksātāju grupā vai katru pārstāvēto nodokļa maksātāju ietver arī informāciju par pašu pārstāvi nodokļa jautājumos saistībā ar 4. punktā uzskaitītajiem elementiem.
7. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu kopīgu formātu paziņošanai, kas jāveic saskaņā ar šo pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem 24. panta 2. punktā paredzētajā kārtībā.

11. pants *Identifikācijas numurs*

1. Dalībvalsts, kurā jāmaksā DPN, nodokļa maksātājam piešķir individuālu DPN identifikācijas numuru un par šo numuru paziņo nodokļa maksātājam elektroniski 30 dienu laikā no dienas, kad saņemts paziņojums saskaņā ar 10. pantu.

Ja saskaņā ar 9. panta 5. vai 6. punktu ir izvirzīts pārstāvis nodokļa jautājumos, dalībvalsts, kurā jāmaksā DPN, nodokļa maksātājam piešķir individuālu DPN identifikācijas numuru un par šo numuru paziņo nodokļa maksātājam elektroniski 30 dienu laikā no dienas, kad saņemts paziņojums saskaņā ar 10. pantu.
2. Katra individuālā identifikācijas numura sākumā ir apzīmējums saskaņā ar ISO kodu Nr. 3166 – Alfa 2, norādot dalībvalsti, kurā jāmaksā DPN. Savukārt Grieķija un Apvienotā Karaliste izmanto attiecīgi apzīmējumu "EL" un "UK".
3. Dalībvalstis veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka to identifikācijas sistēmas ļauj identificēt nodokļu maksātājus, un uztur identifikācijas reģistru ar visiem to piešķirtajiem individuālajiem identifikācijas numuriem.

12. pants

svītrots

13. pants

svītrots

14. pants

DPN deklarācija

1. Nodokļa maksātājs katrai dalībvalstij, kurā tam jāmaksā DPN, iesniedz DPN deklarāciju par katru taksācijas periodu. Deklarāciju iesniedz elektroniski 90 dienu laikā pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija.
2. Ja nodokļa maksātājs ir izmantojis 9. panta 2. punktā paredzēto iespēju vai tam saskaņā ar 9. panta 3. vai 6. punktu ir pienākums izvirzīt vienību vai pārstāvi nodokļa jautājumos, minētajai vienībai vai pārstāvim nodokļa jautājumos ir atļauts iesniegt konsolidētu DPN deklarāciju visu grupas nodokļa maksātāju vārdā.

15. pants

DPN deklarācijas informācija

1. DPN deklarācijā ietver šādu informāciju:
 - (a) visus DPN identifikācijas numurus, ko dalībvalstis piešķirušas saskaņā ar 11. pantu; ja saskaņā ar 9. panta 5. vai 6. punktu ir izvirzīts pārstāvis nodokļa jautājumos – pārstāvja DPN identifikācijas numurus;
 - (b) attiecībā uz visām dalībvalstīm, kurās jāmaksā DPN par attiecīgo taksācijas periodu, kopējā ar nodokli apliekamo ienākumu summa, ko nodokļa maksātājs guvis minētajās dalībvalstīs, kā arī par šo summu maksājamais DPN minētajās dalībvalstīs.

2. Turklāt DPN deklarācijā par konkrēto taksācijas periodu norāda kopējos ieņēmumus pasaules līmenī un ar nodokli apliekamos kopējos ieņēmumus Savienībā, kas piemērojami 4. panta 1. punkta nolūkā.
3. Dalībvalstis var pieprasīt deklarāciju sagatavot šīs valsts valūtā. Konvertāciju veic saskaņā ar 4. panta 2. punktu.
4. *svītrots*
5. *svītrots*
6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu kopīgu formātu DPN deklarācijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem 24. panta 2. punktā paredzētajā kārtībā.

16. pants
Maksāšanas kārtība

1. DPN, kas jāmaksā nodokļa maksātājam katrā dalībvalstī taksācijas periodā, maksā nodokļa maksātājs katrā dalībvalstī, kurā tam jāmaksā DPN, ne vēlāk kā 90 dienas pēc attiecīgā taksācijas perioda beigām.
2. *svītrots*
3. Maksājumu veic bankas kontā, ko norādījusi katra dalībvalsts.
4. *svītrots*
5. Dalībvalstis var pieprasīt maksājumu veikt šīs valsts valūtā.
6. *svītrots*
7. *svītrots*

17. pants
DPN deklarācijas grozījumi

1. Izmaiņas DPN deklarācijā iekļautajos skaitļos, ko ierosinājis nodokļa maksātājs, veic, vienīgi grozot šo deklarāciju un nevis veicot pielāgojumus kādā no turpmākajām deklarācijām.
2. Grozījumus, kas minēti 1. punktā, elektroniski iesniedz visām dalībvalstīm, kurās bija jāmaksā DPN, ne vēlāk kā trīs gadu laikā pēc datuma, kad tika prasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju.
3. Visus papildu maksājumus, kas nodokļa maksātājam jāveic saistībā ar DPN un kas izriet no 1. punktā minētajiem grozījumiem, veic vienlaikus ar grozītās DPN deklarācijas iesniegšanu.

18. pants
Grāmatvedība, uzskaitē, krāpšanas apkarošana, izpilde un kontroles pasākumi

1. Dalībvalstis nosaka grāmatvedības, uzskaites un citus pienākumus, kas paredzēti, lai nodrošinātu, ka nodokļu iestādēm maksājama DPN tiek faktiski samaksāta.
2. Dalībvalstis paredz, ka nodokļa maksātājam ir jāspēj parādīt, ka nedeklarēti ieņēmumi no tiešsaistes reklāmām tika iegūti no reklāmām, kas nav mērķtiecīgas reklāmas.
3. *svītrots*
4. Katra dalībvalsts, kurā jāmaksā DPN, piedzen DPN samaksu no attiecīgā nodokļa maksātāja. Šajā nolūkā piemēro katras dalībvalsts noteikumus un procedūras, tostarp noteikumus un procedūras attiecībā uz soda naudām, procentu maksājumiem un citiem maksājumiem par kavētu DPN maksājumu vai nesamaksāšanu, kā arī noteikumus un procedūras attiecībā uz parādu piedziņu.
5. *svītrots*

4. nodaļa

ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

19. pants

Kompetento iestāžu iecelšana

Katra dalībvalsts ieceļ kompetento iestādi, kas šajā dalībvalstī būs atbildīga par visu to aspektu pārvaldību, kas saistīti ar 3. nodaļā un šajā nodaļā noteiktajiem pienākumiem, un paziņo Komisijai šīs iestādes nosaukumu un elektronisko adresi. Kompetento iestāžu nosaukumus un elektroniskās adreses Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

20. pants

Informācijas apmaiņa

Katras dalībvalsts kompetentā iestāde 30 dienu laikā paziņo kompetentajām iestādēm visās citās dalībvalstīs, kurās nodokļa maksātājam jāmaksā DPN, visas izmaiņas 15. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā minētajos deklarētajos ieņēmumos, kuras radušās nodokļu revīziju un kontroles pasākumu rezultātā. Uz informāciju, ko jebkādā veidā pārsūta starp dalībvalstīm saskaņā ar šo direktīvu, attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, un to aizsargā tāpat kā līdzīgu informāciju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura informāciju ir saņēmusi. Šādu informāciju var izmantot, lai pārvaldītu un izpildītu visu dalībvalstu valsts tiesību aktus, kuri attiecas uz Direktīvas 2011/16/ES 2. pantā minētajiem nodokļiem.

21. pants
Informācijas apmaiņas līdzekļi

1. Šajā nodaļā paredzēto informācijas un dokumentācijas nosūtīšanu veic elektroniski, izmantojot CCN tīklu.
2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu tehniskās detaļas, saskaņā ar kurām šāda informācija un dokumentācija ir jānosūta. Minētos īstenošanas aktus pieņem 24. panta 2. punktā paredzētajā kārtībā.

5. nodaļa

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

24. pants
Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

25. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2021. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2022. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.
3. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim sagatavo ziņojumu, kurā izvērtēs progresu, kas sasniegts saistībā ar ESAO līmenī saskaņotajiem grozījumiem uzņēmumu ienākuma nodokļa standartos nolūkā risināt izaicinājumus, ko rada digitalizācija, vajadzības gadījumā to papildinot ar priekšlikumu atlikt šīs direktīvas īstenošanu vai to atsaukt.
4. Šī direktīva ir spēkā līdz brīdim, kad sāk piemērot ESAO līmenī saskaņotos grozījumus starptautiskajos uzņēmumu ienākuma nodokļa standartos nolūkā risināt digitalizācijas radītos izaicinājumus, vai arī tā zaudē spēku vēlākais [X] 31. decembrī.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

27. pants
Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
